

★ ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ★

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ

"Αναφερν ό γλωσσικός άγων εις την Κωνσταντι-
νοπόλιν, όπως ειδαν εις την γθεσινην μας αντιπρό-
τεριστι οι αναγνώσται του "Εθρου», εξ άφορηής του
εκπαιδευτικού ζητήματος. Από το ένα μέρος οι «δά-
σκαλοι» και από το άλλο οι διδάσκαλοι (είτε γνωστός
ό σύγχο: «διαφέρει δέ ό δάσκαλος πολύ του διδασκά-
λου») Οι μόν, συνεχίζοντες τας περιεκτικές παραδό-
σεις του Γλωσσικισμολογίου, οι δέ, ζητούντες περισ-
σότερον φώς, περισσότερο άερα, περισσότεραν ζώην
και αλήθειαν τέλος πάντων διά τήν εκπαιδευτικά μας
πράγματα. Από άλλην άντην την άλλην δέν είναι δυνα-
τόν παρ ά να ώφεληθή ότι υπάσχει ζωντανό δηλ. ή
Δημοτική, σημειώνουσα και εις τον άλλωρον Έλλη-
νισμόν την κατάκτησιν, που έχει πραγματοποιήση εις
την Έλευθέραν Έλλάδα, την εισόδον της εις τήν δη-
μοτική σχολεία, έως ότου αποκατασταθή ολοκληρωτι-
κόσ εις τήν δικαιοματία της. Οι δημοδιδάσκαλοι, οι
πραγματικοί ερχάται της ήθελης εδωστικής, κάθε
γενεάς, οι σκαπανείς του μεγαλείου κάθε έθρου, θα
νικήσουν τους μεγαλοσχήμους καθηγητάς.

Επειδή ό λόγος (περι σχολικής μεταστροφής)
αξίζει να υπομνησθή, ότι εις την Κων)πολιν ζή ένας
ιατρός οπτολογολόγος, ένας πρόκην της Έπιστή-
μης, ό Φώτιος Φωτιάδης, ό όποιος με τό πρό έτών
έκδόσθην οηζικέλευθον έργον του. «Τό γλωσσικόν μας
ζήτημα κ' ή εκπαιδευτική μας αναγέννησις», εβρο-
ντος ώνησε μερικώς φωνεινάς αληθείας, που ήρμηγεύ-
θησαν θαμηθόν εις έργα από την Έκδόσθησιν των
Φιλελευθέρων. Ο κ. Φωτιάδης ειπε σήμερον γέρων
και δέν γνωρίζομεν κατά πόσον συμπεριέχει του νέου
εκπαιδευτικού άγώνος. Έν πάση όμως περιπτώσει
έχει την υπερίστην ικανοποίησιν να βλέπη ανατέλ-
λοντα τον θρίαμβον των ιδεών, διά την επικράτησιν
των όποιων ήρωισθή με όλον τό κύρος της επιστημο-
νικής του προσωπικότητας.

Έφημ. «ΕΘΝΟΣ»

ΟΙ ΝΕΟΙ

(Από τους νέους της Σύνορης μās στάλθηκε τό γράμμα
αυτό που με ξεχωριστή συγκίνηση τό δημοσιεύουμε)

Στην ακούραστη κ' υπομονετικά δουλεύτρια συν-
τροφιά του «Νουμά», που αδιάκοπα όργώνει με τ' ά-
τσάλινο αλέτρι — τό «Νουμά» μās — τή χέρσα γις
της γλιόπαθης Έλλάδας, εικόμαστε ό καινοουργιος
χρόνος να την τονώση με νέες δυνάμεις, για να μπο-
ρέσθι να σπείρη άπλόχερα τή σπορικιά του αληθινού
και του ώραίου, και ν' άξιοθεί να καμαρώσει γρήγο-
ρα την πατρίδα μας γλωσσοπράσινο και λουλουδιασμέ-
νο περιβάλλι.—

Σήμερη 31 του Δεκέβρη 1919.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ καρνά και τσιγαρέττα Άμφισσης

ΤΡΑΛΛΗΜΑΓΚΑ-ΦΗΡΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΙΑΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Κων-ονιό. "Αν και δέ σύμφωνοίμε, δημοσιεύουμε
δύο τή συμβουλή σου «Σ' έναν ύποψήφιο» :

Πάλι ο' αποξενώσατε, άκοις! άπ' κ' Άριστοί!

Βάρα «Πετρούς» λοιπόν και σό! ή γροίνα ειπ' άσείο,

—κ. Ι. Μ. Π. Καλοτύπια, μί έχθον κάτι άφύσικο.—κ.
Ν. Χρηστ. Όραίοι στίχοι, μί πολλές χασμοδιές κ' άσείο
τό νόημα. Δουλέμε τα λίγο περισσότερο.—κ. Αρ. Στ. Εύ-
χαριστούμε πολύ. Από τους στίχους σου και μάλιστα από
τά μυγαλάγνια καταλαβαίνουμε πως έχεις μέσα σου πολλή
ποίηση μ' σου λείπει ή τέχνη στην έκφραση. Δουλέμ' λοι-
πόν.—κ. Τ. Φιτ. Δέν πρέπει να βιάζεσαι. Δέ βλέπεις πόσα
λίγα διηγήματα δημοσιεύουμε. Πού τόπος για τόση ύλη.—
κ. Ν. Αιφ. Θα δημοσιευτεί τό «Κάτι Ψυχή».—κ. Άλεσσ.
Εύχαριστούμε για τή καλά σου τή λόγια. Οι στίχοι σου
όμως είναι ακόμα άδέξιοι. Μελέτησε. κ. Μ. Σαν. Δέ μās
άρέσουν κάτι ποινά, ποινές, ποινεί κτλ. Τό γράμμα σου μās
σπινάγησε. Σου αφήγομε τό χέρι.—κ. Κ. Αιδ. Αυτό άκρι-
βώς σου γράφομε πως είναι άκριτά καλό μ' θά τό θέλαμε
να κάνε περισσότερη παραχώρηση στη λογική— και στη
σύνταξη προσθέτομε. Βέβαια έκείνος που γράφει ξέρει τί
θέλει να πει ή δυσκολία και ή τέχνη είναι να κάνει και
τόν άλλον να τό καταλάβει άπολα. Ένας νέος μάλιστα ποιη-
τής πρέπει να μη δίνει κόπο γιατί αλλωτίκα δέν τον δια-
βάσει κανείς. "Ε, όταν πιά γίνει κανένας γνωστός και άγα-
πητός, μπορεί και σπείε κερμά φορά και τό κεφάλι του
θαυμαστή του!—κ. Γεωργ. Δουντ. Και πάλι σου λέμε:
έχεις ποίηση, πολλή, μ' πρέπει να δώσεις προσοχή και στη
στιχογραφία και στην έκφραση. Θα δημοσιευτεί τό «Νύχτες
μου και Μέρες μου». Και μί παραίτηση: μ' μās στέλνεις
πολλά μαζί, για να προφταίνουμε να τή κοιτάζομε με
πιότερη προσοχή.—κ. Ι. Κ. Λιαν. Στείλε μās κανένα μη-
κρότερο.—κ. Γ. Χατζ. Την καθαρεύουσα και μάλιστα στην
ποίηση είναι αδύνατο να τή χονεύουμε.—κ. Γεωργ. Σίε.
Όραία ύπόθεση που τυχαίνει παντού και πάντοτε, όμως
χρειάζεται τεχνικό δουλέμα.—κ. Γ. Α. Βαλκ. Λαμπρό τό
γράμμα σου σύμφωνοίμε απόλυτα. Οι στίχοι σου όμως
άκόμα δέ μās ικανοποιούν.—κ. Παροδ. Θα δημοσιευτεί.—
—κ. Γ. Φωτ. Πάρα πολύ ξελιγωμένο. κ. Μ. Παπανικ.
Θά δημοσιευτεί, μ' να διορθώσεις πριν τό τέλος του 8ου
στίχου: «κατ' άπ' ούράνια».—κ. Δ. Α. Δαν. Εύχαριστούμε
για τό γράμμα σου. Οι Στροφές δέ μās πολυαρέσουν.—κ.
Αρ. Σταθ. Φιλιαρά. Τέτοιο που ζητάς, κανένα απόλυτα
καλό δέν υπάσχει. Θα μπορούσε όμως να διδαχτεί από
σκηνή, κατένα άρχαιο δράμα, και μάλιστα ό «Οιδίποδας
Τύρανός» του Σοφοκλή, που την καλύτερη μετάφραση για
την ώρα έχει κάνει ό κ. Φώτος Πολίτης, και που άν τού
τή ζητήσε ίσως τή δόση, για τέτοιο σκοπό.

ΕΛΕΓΕΙΑΚΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΕ ΖΑΚΥΘΙΝΟ

Λύσσαξες για να τό πάρεις,
μ' τό πήρεν ό Γουτάρης..
Τώρα πιά μην τό κιαλάεις
κι άλλο δράμα μη φομάεις..
Για τον Άδη μη σαλπάρεις,
κι από ζούλια μη σαλλάεις..
Πάρε να τό κορτεζάρεις,
πάψε να μπαρτζολετάρεις,
πάψε πιά νασαι μουρντάρης,
Τό Δροσίνη μη όνοράρεις..
Τους μυχτούς κι άν νοσουλτάρεις,
όχι, σου δέ θά τό πάρεις!

ΣΤΟ ΣΙΟΡ ΓΡΗΓΟΡΗ

Στή ούράνια πέσει άνέβασες τον πονηρό Δροσίνη,
μ' κείνος τό χουσό λιλι, καθόλου δέ σ' τό δίνει.
Φέτος που τονε χτύπησες, δέν άλλαξ' ό ντορός.
Την πονηριά με πονηριά πλερώνει ό πονηρός.

ΠΙΚΡΑΓΚΑΘΗΣ